

SAŠA MILOŠEVIĆ, GRADONAČELNIK UŽICA

Kultura i umetnost su temelji društva

Važno je graditi mostove saradnje, potencirati razmenu iskustava, videti različita umetnička ostvarenja i kritiku predrasuda kojih ima u svakom društvu

Grad Užice i Ministarstvo kulture Republike Srbije, sedamnaestu godinu podržavaju Jugoslovenskipozorišni festival. U čemu se, po Vašem mišljenju, najviše ogleda značaj ove međunarodne manifestacije kojoj je domaćin naš grad?

- Jugoslovenski pozorišni festival je proteklih godina uspeo da se nametne na kulturnoj mapi Srbije, ali i čitavog regiona specifičnom koncepcijom i kvalitetom predstava. Značaj festivala je u prvom redu u tome što promovise Užice kao grad koji, bez obzira na teške ekonomske okolnosti zbog kojih su se mnogi odricali kulturnih sadržaja, istrajava u svojoj nameri da kulturu stavi u funkciju onoga što spaja ljude. Veoma je važno graditi mostove saradnje, potencirati razmenu iskustava, videti različita umetnička ostvarenja, tumačenja i kritiku predrasuda kojih ima u svakom društvu, a kojih se treba oslobađati, jer zatvorenost bilo koje vrste nije dobra i ne omogućava prosperitet. Kada bismo u prvi plan uvek stavljali ono što nas spaja, umesto onoga što nas razdvaja, verujem da bi se svi problemi bržeresavali, a ljudi bi se mnogo bolje razumeli. Takođe, želim da istaknem da je značaj festivala i u tome što je uticao na to da užička pozorišna publika podigne kriterijume i bude sve zahtevnija, kao i to što svake godine, koliko sam primetio, na festival dolazi sve više mladih.

Funkcija gradonačelnika Užica podrazumeva i funkciju predsednika saveta Jugoslovenskog pozorišnog festivala. Koliko Vasta pozicija obavezuje da se angažujete da ovaj festival traje i sačuva ugled koji ima, bez obzira na krizna vremena i sve probleme sa kojima se društvo suočava?

- Sa krizom živimo dugo, tako da ona ne može i ne sme biti razlog da dovedemo u pitanje postojanje ovako značajne kulturne manifestacije. Obaveza gradskog rukovodstva i mene kao gradonačelnika je da sve ono što je dobro sačuvamo i da u skladu sa mogućnostima, pokušamo da učinimo boljim one stvari koje ne funkcionišu. S obzirom da sam na funkciji gradonačelnika praktično tek nedelju dana mogu samo da obećam da ću učiniti sve da se dobro upoznam sa svim orga-

nizacionim i drugim poteškoćama koje prate jednu ovakvu manifestaciju. Videćemo šta može da se učini kako bi se pored podrške grada i Ministarstva kulture iz nekih novih izvora obezbedila dodatna sredstva koja bi omogućila da festival u narednim godinama sačuva i podigne nivo kvaliteta.

Kako ocenjujete kulturni život u gradu i šta bi eventualno u onome što imamo trebalo menjati?

- Užice je grad koji čuva svoje kulturne institucije i manifestacije i tako će, verujem biti i ubuduće. Za grad je važno da ima kulturnu poli-

tiku koja će biti u funkciji potreba što većeg broja građana i koja će omogućiti kulturno prosvetavanje mladih, od najmlađeg uzrasta. Nekada imamo utisak da nema dovoljno kvalitetnih sadržaja, a nekada imamo dobre sadržaje koje isprati mali broj ljudi. Smatram da je važno da grad kao što je Užice ima bogatu i raznovrsnu kulturnu ponudu, posebno što ima značajne kulturne institucije koje bi trebalo da uspostave bolju saradnju sa školama, kako bi sve ono što se radi bilo dostupno najvećem broju mladih, a zatim i svih naših sugrađana. Sagledaćemo situaciju, uz uvažavanje mišljenja onih koji su dugogodišnji kulturni radnici i iza sebe imaju zapažene rezultate, kako bismo pronašli najbolje načine da u ovim kriznim vremenima obezbedimo kvalitetnu kulturnu ponudu.

Kakav tretman će imati kultura, a pre svega pozorišna umetnost u projekciji budžeta za narednu godinu?

- Jedno je ono što bismo želeli, a drugo ono što je realno moguće. U skladu sa mogućnostima, odredićemo prioritete, pokušati da obezbedimo možda i neke nove izvore finansiranja za kulturu. Pozorište je veoma važno za naš grad i svakako ćemo se truditi da na adekvatan način ispratimo rad ove institucije. Kultura i umetnost su temelji svakog društva i zaslužuju ozbiljan pristup. Verujem da ćemo uspeti da pronađemo najbolja rešenja i obezbedimo nesmetano funkcionisanje svih ustanova kulture i kvalitet kulturne ponude u gradu.

V. Tucović

Više informacija o užičkom Narodnom pozorištu i 17. JPF-u zainteresovani mogu dobiti na sajtovima:

www.uzickopozoriste.rs
www.jpf.uzickopozoriste.rs

Zoran Stamatović, direktor Jugoslovenskog pozorišnog festivala i NP Užice

Festival u skladu sa vremenom

Sa problemima današnjice korespondira i naš festival u tematskom i estetskom smislu, kaže Zoran Stamatović

- Živimo u vremenu u kome se ljudi svakodnevno susreću sa dilemom - kupiti dve šnicle ili kartu za predstavu, otputovati negde, kupiti knjigu? Sa problemima današnjice korespondira i naš festival u tematskom i estetskom smislu, a repertoar se kreće od klasičnih komada do postmodernističkog teatra. U vremenu strepnji i nada, izabrali smo da treba živeti danas, časno, pošteno i punim plućima. Iako se nalazi u nekakvom uglu Srbije, Užice želi da podari svojim građanima sedam dana pozorišnog užitka i time postaje regionani pozorišni centar", kaže Zoran Stamatović, direktor festivala i užičkog pozorišta, istakavši da je festival stasavao zahvaljujući užičkoj publici, i da su u tom uzajamnom odnosu formirani i njihovi estetski kriterijumi.

Ekonomska kriza i manjak novca već nekoliko godina „prate“ festival. Da li su Ministarstvo kulture i grad ispunili svoje finansijske obaveze?

- Iako je stanje u celom društvu izuzetno teško, ove godine prvi put smo u junu dobili od države kompletan iznos od pet miliona dinara. Grad je povećao sumu sa dva na tri miliona dinara i taj nivo je uplaćen nedavno. To su velike pare, ali od prošle godine sve je poskupelo, vrednost dinara je manja, a pogoršao se i standard Užičana. To je začarani krug današnjice i naš festival trpi vreme i živi u skladu sa njim.

U odabiru programa i ove godine „asistirala“ je kriza, koja je verovatno uzrokovala i kompromise prilikom izbora predstava...

- Nije to ona vrsta kompromisa u smislu da smo izabrali predstave koje smo mogli da platimo. To nije tačno i tu smo bili bez kompromi-

Užički i zaječarski festival

- Ne znam kako se dogodilo da se u isto vreme održava festival u Užicu i „Dani Zorana Radmilovića“ u Zaječaru, koji se ranije organizovao u oktobru. Iz uprave zaječarskog pozorišta rekli su mi da nemaju drugi termin. Oba festivala su specifična i značajna, ali mislim da njihovo održavanje u isto vreme nije dobro, prvenstveno zbog podeljene medijske pažnje.

sa. Odabrali smo predstave koje se uklapaju u festivalsku estetiku i pretpostavljenu estetiku publike. Od postojeće produkcije u regionu izabrali smo najbolje. Predstave koje su se u medijima najavljivale kao pozorišni spektakli, ipak se nisu pokazale ni u mestima gde su nastale. Nemamo tu vrstu zablude da su najveći pozorišni spektakli i najbolje predstave.

Ipak, bilo je nekoliko predstava koje su ušle u „uži krug“ za prikazivanje na festivalu...

- Bile su to predstave Seobe i Galeb, SNP Novi Sad. To su dve najveće predstave nastale na ovim prostori-

ma u ovoj sezoni.

I, zbog čega ih nema u Užicu?

- Dva su objašnjenja. Obe predstave nisu mogle da stanu na našu scenu, zbog velike scenografije i velikog broja učesnika. Drugi razlog je taj što predstava Galeb traje sedam i po sati, a Seobe četiri i po sata. Treba imati na umu da se predstave na užičkom Festivalu prikazuju radnim danima, pa bi trebalo da počnu oko 16 i da se završi kasno uveče. Predložili smo da zajedno sa Učiteljskim fakultetom organizujemo posetu Novom Sadu kako bi zainteresovani mogli da pogledaju te kulturnološki značajne predstave.

Užice i festival

- Užice može da bude ponosno na festival koji je i nekakva vrsta ogleдалa grada. Užice ima lepo lice, koje nekada zna da bude skriveno, ali siguran sam u to je naš festival jedno od najlepših lica našeg grada”.

Da li ste razmatrali mogućnost gostovanja i nekih predstava iz Splita, poput komada „Adio kauboju“, ali i drugih iz Rijeke i Zagreba?

- To su već organizacioni problemi, što znači da u splitskoj predstavi, primera radi, učestvuju gurnci iz deset pozorišta i taj komad veoma retko igraju, jer su angažovani u drugim projektima, na televiziji, filmu... U vreme održavanja našeg festivala oni ne igraju taj komad i zbog toga nismo ga razmatrali. To su objektivni problemi koji se moraju uzeti u obzir.

Ove godine ulaznice je bilo moguće kupiti u pretplati i to veoma povoljno. Da li će pozorišna dvorana biti puna tokom sedam festivalskih večeri?

- Dvorana će biti puna, ali Užičani nisu iskoristili tu priliku da, čini mi se, vrlo povoljno kupe ulaznice. Ne znam da li je to odraz lošeg materijalnog stanja ili nečeg drugog, ali želim da verujem da je u pitanju ovo prvo. Marketinškom timu našeg pozorišta predložio sam da već od 8. januara naredne godine, pokuša da osmisli načine prodaje ulaznica za naredni festival, a koji bi odgovarali ovom vremenu.

U Užicu se nedavno promenila vlast. Da li će u užičkom pozorištu, a time i na čelu festivala, biti kadrovskih promena?

- Ne znam, ali slagao bih kada bih rekao da ne razmišljam o tome, ali ne plašim se promena od kojih očekujem da nam bude bolje, niti toga da li ću ili neću ostati direktor. Nemam tu vrstu opterećenja i svoj posao obavljam bez pritisaka te vrste.

N. Kovačević

Savet festivala:**Predsednik:**

Saša Milošević, gradonačelnik Užica

Potpredsednik:

Ljubomir Simović, književnik, akademik SANU

Članovi:

- dr Milenko Misailović, teatrolog
- Vida Ognjenović, reditelj
- Zoran Stamatović, menadžer u kulturi
- Ljiljana Djurić, glumica, predsednik SDUS
- Branislava Liješević, menadžer u kulturi
- mr Branko Popović, reditelj
- mr Nemanja Ranković, glumac i reditelj
- Slobodan Šuljagić, reditelj
- dr Radivoje Dinulović, arhitekta i scenograf
- Miloško Knežević, prevodilac

Stručni žiri sedamnaestog JPF-a:**Emeritus Svetozar Rapajić** - reditelj (Srbija), predsednik žirija**Prof. dr Nebojša Romčević** - dramski pisac (Srbija)**Prof. dr Radivoje Dinulović** - arhitekta scenograf (Srbija)**Agata Juniku** - znanstvena novakinja i asistentkinja na Odseku za dramaturgiju Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu (Hrvatska)**Hazim Begagić** - glumac, viši asistent na Akademiji dramskih umjetnosti Univerziteta u Tuzli (BiH)**Nagrade stručnog žirija:****ARDALION**

- ~ za najbolju predstavu
- ~ za najbolju režiju
- ~ za najbolju žensku ulogu
- ~ za najbolju mušku ulogu
- ~ za najbolju scenografiju
- ~ za najbolju kostimografiju
- ~ za najbolju epizodnu ulogu
- ~ Ardalion i Nagrada Politike «Avdo Mujčinović» za najboljeg mladog glumca
- ~ Specijalni Ardalion za neki od elemenata predstave koji nije obuhvaćen prethodnim nagradama i
- ~ nagrada publike

Prateći program festivala**IZLOŽBA FOTOGRAFIJA RADOVANA BAJE VUJOVIĆA**

Hol pozorišta, četvrtak 8. novembar, 19 časova

*Posle svake predstave konferencija za novinare i razgovori sa učesnicima biće održavani u holu pozorišta.**Razgovore vode: Bojan Munjin, Matko Botić i Nenad Kovačević***Sve predstave počinju u 19,30 časova****Repertoar
17. Jugoslovenskog
pozorišnog festivala****Četvrtak 8. novembar****RIBARSKJE SVAĐE**, koprodukcija Crnogorsko narodno pozorište Podgorica i Grad Teatar Budva, tekst Carlo Goldoni, režija AnaVukotić,**Petak 9. novembar****SUMNJA**, koprodukcija Kamerni teatar 55 Sarajevo i Udruženje „Kontakt”, tekst Patrick Shanley, režija Selma Spahić,**Subota 10. novembar****ZORAN ĐINĐIĆ**, Atelje 212, tekst i režija Oliver Frljić**Nedelja 11. novembar****BUĐENJE PROLEĆA**, Narodno pozorište Užice, tekst Frank Wedekind, režija Martin Kočovski**Ponedeljak 12. novembar****DRAMA O MIRJANI I OVIMA OKO NJE**, Jugoslovensko dramsko pozorište, tekst Ivor Martinić, režija Iva Milošević**Utorak 13. novembar****S DRUGE STRANE**, Zagrebačko kazalište mladih Zagreb, autorski projekt Bobo Jelčić i Nataša Rajković**Sreda 14. novembar****VIŠNJKI**, koprodukcija Jugoslovensko dramsko pozorište i Grad Teatar Budva, tekst Anton Pavlović Čehov, režija Dejan Mijač**Četvrtak 15. novembar****Predstava u čast nagrađenih
PUT OKO SVETA** Kruševačko pozorište, tekst Branislav Nušić, režija Jug Radivojević**DIREKTOR FESTIVALA
Zoran Stamatović****UMETNIČKI DIREKTOR FESTIVALA
mr Nemanja Ranković****SELEKTORI**Bojan Munjin, novinar i pozorišni kritičar
Zoran Stamatović, menadžer u kulturi, direktor Narodnog pozorišta Užice

RADOVAN BAJA VUJOVIĆ, FOTOGRAF

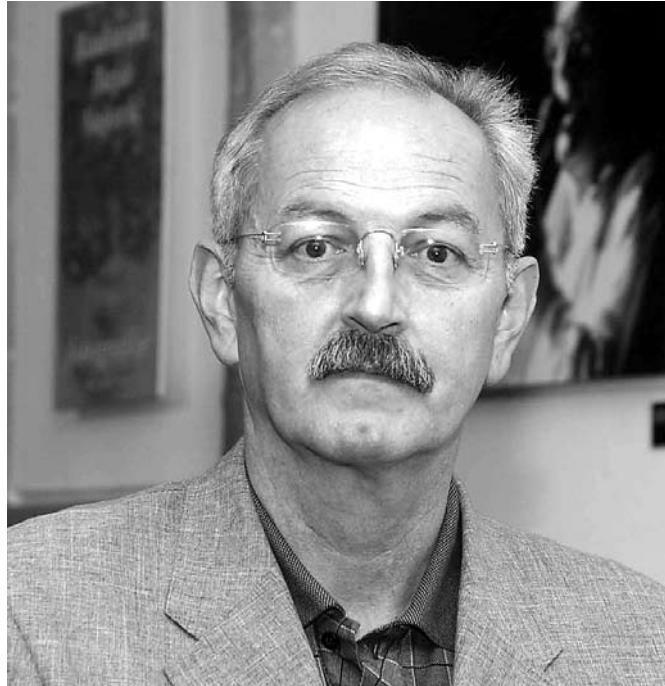
Dve velike ljubavi – fotografija i pozorište

Privilegija je živeti u gradu koje ima pozorište, kaže Radovan Baja Vujović

Radovan Baja Vujović fotografijom se bavio još u vreme studiranja, nakon čega je rešio da hobi pretvori u profesiju. Na taj način želeo je da spoji posao i zadovoljstvo i tako omogućiti sebi da radi ono što voli. Danas je poznati gradski i pozorišni hroničar, koji godinama unazad najupečatljivije trenutke JPF čuva od zaborava.

-Da biste se bavili pozorišnom fotografijom, morate imati privilegiju da živite u gradu koji ima pozorište. U principu, u Srbiji, osim u Beogradu, Novom Sadu i još nekim većim gradovima, vi čak i nemate mogućnost da se bavite pozorišnom fotografijom. Moj rad u pozorištu traje već trideset godina, a najbolju saradnju sam ostvario upravo sa užičkim pozorištem. Tu sam imao mogućnost da radeći na sjajnim predstavama, sa odličnim ansamblom i sam napredujem u svom poslu, kao što i oni napreduju u svojoj oblasti. Tako smo dobili obostranu i veoma plodnu saradnju. Imam tu sreću da volim fotografiju, volim pozorište i tim se i bavim. Uspeo sam da sjedinim te dve ljubavi, pa verujem da iz toga mora proizaći dobar rezultat.

Koliko se pozorišna fotografija razlikuje u odnosu na druge vrste fotografije, da li je zahtevnija?

-Razlike postoje. Odnose se na tehniku, na smisao i osećaj za pozorište, poznavanje scene, svetla... Pozorišna fotografija je veoma zahtevna tehnički. Ali tehnika se podrazumeva, a na nju se nadograđuje kreativnost. Sve u svemu, to je ono što volim da radim, u čemu uživam u svakom trenutku.

Šta u toku jedne pozorišne predstave najviše privlači pažnju fotografskom oku? Da li je to detalj,

glumačka emocija ili kompletna kompozicija...kako objediniti sve to u uspešnu fotografiju?

-Sve se to kombinuje u toku predstave, a zavisi od radnje, od cilja priče na koji vas glumci upućuju. Baziram se na tome. U jednom trenutku, u krupnom planu budu emocije i izraz glumaca. Već odmah posle toga, pažnju može privući savršena kompozicija, perfektno svetlo, koje dočarava atmosferu.

Koliko iskustvo menja pogled na ono što ste do sada uradili i kojim periodom ili pojedinačnim radom iz današnje perspective ste najzadovoljniji?

-Kako vreme prolazi i moji kriterijumi se menjaju, pa neke fotografije sa ranijih festivala sada dolaze u prvi plan. Očigledno je da su ti festivali glumački i uopšte kada je o predstavama reč, bogatiji. Kostimografija je bila bolja, scenografije su bile moćnije... imali smo recimo "Život je san" koja je prava pozorišna predstava, sa kostimom, glumcima, bogatom scenografijom... To može biti odlična inspiracija. Ipak, posebno je izazovna minimalistička scenografija, slabo svetlo. Poslednjih godina ima vrlo malo svetla u svim pozorišnim predstavama. To predstavlja poseban tehnički problem, ali je zato izražajno i jako, a fotografije nastale u tim uslovima su uvek moćne. Tako da ne postoji nešto za šta bih mogao u toku jedne predstave reći "voleo bih samo ovo da fotografišem" jer sve različitosti o kojima govorim čine sastavni deo pozorišne fotografije.

Čemu težite u narednom periodu bavljenja umetničkom fotografijom, koja umetnost vas inspiriše, a da je još uvek niste pratili objektivom fotoaparata?

-Voleo bih da fotografišem neku dobru operu... posebno me privlači i Festival igre u Beogradu, koji je sam po sebi izuzetno živopisan i izazovan. Zapravo je vrlo sličan pozorišnoj fotografiji, ali ima i neke dodatne elemente za koje verujem da bi bili atraktivni za fotografiju. Balet sam fotografisao i to je sjajno iskustvo, jer daje puno slobode za izražavanje. **Ana Milošević**

Vladimir Đuričić, upravnik zaječarskog pozorišta

Nismo imali drugi termin za „Dane Zorana Radmilovića“

Vladimir Đuričić, upravnik zaječarskog pozorišta „Zoran Radmilović“, u razgovoru za Politiku, objasnio je zbog čega se ove godine preklapaju datumi održavanja festivala u Užicu i Zaječaru.

- Nismo srećni zbog činjenice da se preklapaju dva tako značajna pozorišna festivala: Jugoslovenski pozorišni festival u Užicu i „Dani Zora-

na Radmilovića“ u Zaječaru. Niti je to nama u interesu, niti nam je to bila namera“, kazao je Đuričić.

- Podsećam užičke prijatelje i javnost Srbije da nam je protivpožarna inspekcija zatvorila zgradu za rad s publikom, još u aprilu ove godine, i da je bio doveden u pitanje i festival i opstanak našeg pozorišta. Dobili smo, najzad privremenu dozvolu, a dok smo je iščekivali bili smo primorani da početak festivala pomeramo, iz dana u dan. Nismo mogli da ga održimo u oktobru, kako to uvek činimo. To je cela istina“, kazao je Đuričić.

Politika, 04.11.2012.

IZVEŠTAJ KOSELEKTORA 17. JUGOSLOVENSKOG POZORIŠNOG FESTIVALA

Izveštaj iz jeftinog života

Kao i protekle godine, odabir predstava za pozorišni festival u Užicu 2012. nije protekao bez povećanih organizacijskih napora, finansijskih pritisaka i programskih zebnji.

Piše: Bojan Munjin

Kriza i sve oko nje učinili su svoje i smanjena pozorišna produkcija u gotovo svim sredinama regije bila je stvarnost sa kojom smo se morali suočiti. U takvoj situaciji automatski je bilo teže odabrati predstave kakve zaslužuje užički festival ali vođeni željom da ni pod koju cijenu ne smijemo sniziti nivo kvalitete programa, vjerujem da konačna lista odabranih izvedbi dostojno zaslužuje da bude predstavljena užičkoj publici.

Lista odabranih predstava:

„**Ribarske svađe**“, koprodukcija Crnogorsko narodno pozorište Podgorica i Grad Teatar Budva, tekst Carlo Goldoni, režija AnaVukotić,

„**Sumnja**“, koprodukcija Kamer-ni teatar 55 Sarajevo i Udruženje „Kontakt“, tekst Patrick Shanley, režija Selma Spahić,

„**Zoran Đinđić**“, Atelje 212, tekst i režija Oliver Frljić,

„**Buđenje proleća**“, Narodno pozorište Užice, tekst Frank Wedekind, režija Martin Kočovski,

„**Drama o Mirjani i ovima oko nje**“, Jugoslovensko dramsko pozorište, tekst Ivor Martinić, režija Iva Milošević,

„**S druge strane**“, Zagrebačko kazalište mladih Zagreb, autorski projekt Bobo Jelčić i Nataša Rajković,

„**Višnjik**“, koprodukcija Jugoslovensko dramsko pozorište i Grad Teatar Budva, tekst Anton Pavlović Čehov, režija Dejan Mijač.

Predstava u čast nagrađenih:

„**Put oko sveta**“ Kruševačko pozorište, tekst Branislav Nušić, režija Jug Radivojević.

Sve ove predstave na različite estetske načine bave se ljudskom iscrpljenošću sve većim egzistencijalnim,

„RIBARSKE SVAĐE“

„BUĐENJE PROLEĆA“

„DRAMA O MIRJANI I OVIMA OKO NJE“

društvenim i političkim tegobama, pa zaokruženo tematsko polje iz kojeg izviru ove izvedbe mogli bismo s malo ironije i puno sjete nazvati Izveštajem iz jeftinog života. Malo više humora toj tegobnoj slici daje predstava „Ribarske svađe“ ali zatamnjeni međuljudski odnosi centralna neuralgična su točka koja tišti kako suvremena društva tako i pozorište. Tom žarištu usmerene su predstave „Sumnja“ koja težište traume vidi u institucijskim hijerarhijama moći, odnosno, kao u predstavama „Drama o Mirjani“ i „S druge strane“ – u porodici i oko nje. Predstave „Buđenje proleća“ i „Zoran Đinđić“, preko politike, obra-

čunavaju se sa sveukupnošću međuljudskih odnosa, u kojima se nikoga ne štedi, a predstava „Višnjik“ preko već klasičnog komada, ponovno nas podsjeća na naš slogan – neke ozbiljne, stare i trajne ljudske vrijednosti danas su u opasnosti, jednako kao i ljudi i njihove sudbine, koje su postale bagatelno jeftine u odnosu na agresivne bogove današnje civilizacije - novac i moć. U estetskom smislu ovogodišnja ponuda nudi različito pozorište, od klasičnog, preko psihološke drame

„SUMNJA“

„ZORAN ĐINĐIĆ“

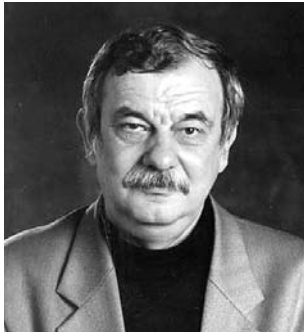
„S DRUGE STRANE“

„VIŠNJIK“

na jednoj strani i komedije del arte na drugoj, do neke vrste dokumentarnog i postdramskog kazališta kao i političkog teatra novog tipa. Uz kvalitetu ukupnog programa, koju vjerujem da smo dosegli, izvedbena raznolikost biti će onaj specifični detalj koji je uvijek krasio užički festival, zbog čega se nadamo da će i publika moći uživati.

ČLANOVI STRUČNOG ŽIRIJA

Svetozar Rapajić, profesor emeritus, pođen 1942. godine u Splitu. Gimnaziju završio u Novom Sadu. Upisao režiju na Akademiji za pozorišnu umetnost 1961. godine, u klasi profesora Vjekoslava Afrića. Diplomirao 1969. godine na Katedri za pozorišnu i radio režiju na Fakultetu dramskih umetnosti. Izabran u zvanje profesora emeritusa Univerziteta umetnosti 2009. godine. Radi na Fakultetu dramskih umetnosti od 1971. godine. Njegova uža naučna, odnosno, umetnička oblast je pozorišna i radio režija. Od 1965. do 1973. bio je stalni reditelj Savremenog pozorišta u Beogradu i u dugom periodu šef Katedre za pozorišnu i radio režiju. Prodekan FDU u dva navrata, dekan FDU 1987.-1991. godine, prorektor Univerziteta umetnosti 1991.-1998. Predavao je u Baletskoj školi "Luj Davičo" 1973.-1987., na Univerzitetu u Beogradu (Učiteljski fakultet) i na Univerzitetu u Kragujevcu (Učiteljski fakultet u Jagodini), na Univerzitetu u Prištini (Fakultet umetnosti) 1992.-2009. i na

Univerzitetu u Banjoj Luci (Akademija umetnosti) 2000.-2009. Po odlasku u penziju 2009. izabran u zvanje profesora emeritusa Univerziteta umetnosti.

Režirao je 30 predstava u pozorištima u Beogradu, Podgorici, Vršku, Zrenjaninu, Nišu i Vranju. Veći deo svog rediteljskog rada posvetio je oblicima muzičkog pozorišta. Njegova režija mjuzikla "Oklahoma" 1966. godine u Savremenom pozorištu (Pozorištu na Terazijama) označila je prekretnicu u našem muzičkom pozorištu, jer je bila prva postavka modernog američkog mjuzikla u njegovom autentičnom složenom obliku. Kao rezultat dugogodišnjeg praktičnog, pedagoškog i teoretskog bavljenja muzičkim pozorištem, nastao je udžbenik Glume za baletske škole, „prvi ove vrste kod nas, a nije poznato da postoji sličan ni u širim razmerama“.

Objavio je veliki broj stručnih i teorijskih tekstova u časopisima i monografijama u zemlji i inostranstvu i učestvovao u mnogim naučnim skupovima na našim i stranim univerzitetima, u Matici srpskoj i SANU. Prevodio je sa engleskog, francuskog, nemačkog, italijanskog i ruskog jezika. Bio je mentor pri izradi 17 magistarskih radova iz oblasti teatrologije. Sada je predavač i koordinator za sve programe umetničkih doktorskih studija na fakultetima umetnosti i na interdisciplinarnim studijama Univerziteta umetnosti. Učestvuje u master i doktorskim studijskim programima na FDU. Više godina obavlja funkciju predsedavajućeg Naučnog veća FDU.

Radivoje Dinulović rođen je u Beogradu 1957. godine. Diplomirao je i magistrirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, a doktorirao na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu kod profesora dr Ranka Radovića. Stručnu karijeru započeo je 1985. godine u pozorištu Ateље 212 u Beogradu, u kome je deset godina bio rukovodilac scenske opreme, tehnički direktor i projektant rekonstrukcije zgrade, a akademsku 1996. godine na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu učešćem u osnivanju odeska za arhitekturu, na kome je i danas profesor arhitektonskog projektovanja i dizajna, scenskog dizajna, efemerne arhitekture i rukovodilac Katedre umetnost primenjena na arhitekturu, tehniku i di-

zajn. Rukovodilac je studijskih programa doktorskih akademskih studija arhitekture i urbanizma, kao i scenskog dizajna. Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu predaje od 1998., a na postdiplomskim interdisciplinarnim studijama Univerziteta umetnosti u Beogradu od 2001. godine. Gostujući je profesor na Arhitektonsko-gradevinskom fakultetu u Banjaluci, kao i na međunarodnim master studijama pozorišne režije na Univerzitetu Sv. Ćirilo i Metodije u Skoplju. Autor je više od stotinu arhitektonskih i urbanističkih projekata, među kojima je i 16 pozorišta u Srbiji, Crnoj Gori, BiH i Rusiji. Realizovao je više od 60 pozorišnih scenografija, među kojima i devet sopstvenih. Objavio je više desetina stručnih tekstova o arhitekturi i scenografiji. Autor je knjige „Arhitektura pozorišta XX veka“ i monografije „Teatar – Politika – Grad“. Bio je kustos nastupa Srbije na Praškom kvadrizjenu 2007. (nagrada „Ranko Radović“ za 2007. godinu). Jedan je od osnivača i predsednika Yustat-a. Sada je direktor Centra za scenski dizajn, arhitekturu i tehnologiju – Oistat centra Srbija (SCen) i vodi projekat „Tehničko-tehnološko stanje objekata domova kulture u Republici Srbiji“.

Nebojša Romčević, rođen je 1962. godine u Beogradu. Diplomirao je 1989. godine na Fakultetu dramskih umetnosti na grupi za dramaturgiju. Magistrirao je 1994., a 2001. godine doktorirao na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, gde je zaposlen kao profesor. Dobitnik je Sterijine nagrade za teatrologiju. Autor je naučnih radova: Slučaj Sare Kejn, Scena, Novi Sad, Scena, XXXVII,

Novi Sad, 2002, Kralj je mrtav, živeo kralj, Scena, XXXVII, Novi Sad, 2002., Nivoi spoznaje u drami, Zbornik FDU, Beograd, 2002., Rane komedije Jovana Sterije Popovića, Muzej pozorišne umetnosti Vojvodine, Novi Sad, 2002, "Smert Uroša Petago", Stefana Stefanovića, Teatron, Beograd, (II), 2005.

Učesnik je brojnih teatroloških simpozijuma. Autor je mnogih nagrađenih dramskih tekstova među kojima su: Sile u vazduhu, Zimski dvorac, Grobljanska, Laki komad, Terra incognita (Njujork, priča sa istočne strane), Prokleti Kovalski, Princ, Karolina Nojber, Krivica, Paradox, Svojtа. Pisao je televizijske drame i tekstove za televizijske serije. Piše i scenarija za filmove: Kordon, (r. G. Marković), Na lepom plavom Dunavu, (r. Darko Bajić). Komadi su mu prevedeni na engleski, francuski, nemački, ruski, španski, bugarski, poljski, slovački, ukrajinski, katalonski, slovenački...

Agata Junik Znanstvena novakinja i asistentkinja na Odsjeku za dramaturgiju Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu. Urednica emisije Odeon: izvedbi i snosi posljedice! na Trećem programu Hrvatskog radija, gde je prethodno - od 2002. do 2010. - uređivala Kazalištarie. Pozorište i ples profesionalno počela pratiti 1988. na Radiju 101, gde je angažovana do

1998. Više godina učestvovala u uređivanju časopisa Frakcija i dvonedeljnika za kulturna i društvena zbivanja Zarez. Povremeno saradivala u Jutarnjem listu, u emisiji Transfer (HTV) te na Sender Freies Berlin. Objavila tekstove i priloge u časopisima Quorum, Kretanja, Fantom slobode, Untitled (London), Beton (Beograd) te na web portalu Kulturpunkt. Od 1999. do 2003. učestvovala u organizaciji Eurokaza i Tjedna suvremenog plesa. Kao suosnivačica udruženja Nemeza, bavi se javnim zagovaranjem neprofitnog medijskog sektora te promovisanjem dokumentarne radio-drame i drugih umetničkih radijskih formi. Diplomirala filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Poslediplomske studije filozofije završila na Université Paris 8. Rođena 1974. u Prištini.

Hazim Begagić Pre studija dve sezone je bio član glumačkog ansambla Bosanskog narodnog pozorišta. Glumu je diplomirao 2002. godine na Akademiji dramskih umetnosti u Tuzli, u klasi profesora Miralema Zupčevića i pod mentorstvom Dine Mustafaća. Dobitnik je nekoliko priznanja za postignute uspehe tokom studija. Menadžment u kulturi je magistrirao na Univerzitetu u Sijeni (Italija), a evropske kulturne politike na zajedničkom programu univerziteta u Sarajevu i Bolonji. Sarad-

nik je i apsolvant na studiju produkcije na Fakultetu dramskih umjetnosti Cetinje. Tokom 2007. godine boravio je na jednogodišnjoj studijskoj specijalizaciji na Odsjeku za teatar Državnog univerziteta Floride. Od 2004. godine radi na Akademiji dramskih umjetnosti Univerziteta u Tuzli kao viši asistent. Saradnik je i na kulturalnim studijama Filozofskog fakulteta u Zenici. Na Sveučilištu u Zagrebu priprema odbranu doktorske disertacije iz oblasti pozorišne produkcije u usloviima društvene tranzicije. Trenutno je specijalizant u okviru trogodišnjeg programa „DeVos“ instituta za umetnički menadžment pri Centru izvođačkih umetnosti „Džon F. Kenedi“ u Vašingtonu, za period 2012-2014. godine. Od 2010. godine je generalni direktor Bosanskog narodnog pozorišta Zenica. Dobitnik je priznanja za poseban doprinos razvoju menadžmenta u kulturi u BiH koje delujeju Evropsko udruženje menadžera BiH. Aktivno se služi talijanskim i engleskim jezikom.

O PREDSTAVI

Virtuozno idisciplinovano

Glumci (Momčilo Pićurić, Ratka Mugoša, Ana Vučković, Momčilo Otašević, Simo Trebješanin, Dragan Mićanović, Varja Đukić, Nada Vukčević, Bojana Malinovska, Mišo Obradović, Stevan Radusinović, Miloš Pejović) nastupaju fizički naglašeno, sa eruptivnom snagom, virtuozno i disciplinovano, u karikiranom, teatralizovanom, autoironičnom maniru, koji u posljednjoj sceni iz zrele farsičnosti glatko prelazi u napetu, tragičnu ozbiljnost. Kada predstavljaju pojedinačno likove, jarko i upečatljivo ih ocrtavaju i individualizuju, a kada nastupaju u kolektivnim scenama, fascinantno su usaglašeni (koreografija Sonja Vukićević). U nešto svedenijem maniru nastupa Dragan Jovanović kao isljednik za kriminal, ljigavi manipulant i neograničeni vladar mjesta, koji despotizam prikriva pod krinkom dušebrižnosti, čija je licemjernost naglašena neprirodnošću, deklamativnošću njegove slatkorječivosti. Takođe, u srodnom tonu Zoran Vujović tumači paruna Vicka, biznismena zaduženog za šverc, krijumčarenje, pranje novca, i potkupljivanje onih koje potkupiti treba, da bi palanka ostala beznačajna i klaustrofobično uvijek ista, udaljena od vremena koje nosi promjene i koje je „s druge strane brda, tamo gdje počinje svjetski kaos”, te na svaki način mutna i primitivna, pogodna za lopovluke na visokom nivou.

Između smijeha i očaja

Predstava „Ribarske svade” jedno je od onih vrijednih i dragocjenih pozorišnih iskustava, koja nas ostavljaju na granici između smijeha i očaja, ošamućene, izmijenjene, i gotovo nemoćne da ustanemo sa stolice, i glatko se vratimo svakodnevicu čije su nam devijacije prikazane u teatarskom ogledalu. Ostajući razigrana Goldonijeva komedija, predstava istovremeno njene likove direktno dovodi u današnje, naše društvo, tretirajući bitna pitanja na scenski uzbudljiv način, što je čini vrijednom, hrabrom i potrebnom.

U predstavi Ane Vukotić ključno se podvlače, i kod Goldonija prisutni, a nama danas zastrašujuće poznati motivi korupcije.

Maja Mrdenović
„POBJEDA”
30. VI 2012.

VEČERAS

GRAD TEATAR BUDVA

Crnogorsko narodno pozorište

RIBARSKE SVADE

Karlo Goldoni

Režija: Ana Vukotić

Prevodilac: Radoslav Rotković
Producenti: Marko Kentera i Janko Ljumović
Dramaturg: Ljubomir Đurković
Scenograf: Aleksandar Vukotić
Kostim: Leo Kulaš
Muzika: Ljupče Konstantinović
Koreograf: Sonja Vukićević

Uloge:

Patrun Toni, vlasnik ribarske lađe:	Momčilo Pićurić
Šjora Paskva, njegova žena:	Ratka Mugoša
Lućeta, djevojka, sestra Tonijeve:	Ana Vučković
Đani, mladi ribar:	Momčilo Otašević
Bepo, mladić, brat Tonijev:	Simo Trebješanin
Šjor Fortunato, ribar:	Dragan Mićanović
šjora Libera, žena Fortunatova:	Varja Đukić
Orseta, djevojka, sestra Libere:	Nada Vukčević
Keka, druga sestra Libere:	Bojana Malinovska
Patrun Vicko, ribar:	Zoran Vujović
Tofolo (Kristoforo), obalski radnik:	Mišo Obradović
Isidor, isljednik za kriminal:	Dragan Jovanović
poslužitelj u Tužilaštvu:	Stevan Radusinović
Kanokja, mladić koji prodaje fritule:	Miloš Pejović

GRAD UŽICE

NARODNO POZORIŠTE
UŽICE

mi
ic

министарство
културе републике србије

31000 Ужице, Николе Пашића 38, 031/512-655

ПУТЕВИ АД

Пише: Milorad Iskrin

Ovakav se naslov pojavio u UŽIČKOM GLASU 7. juna 1936. godine. Zaintrigirao me je najviše podatak da je ovo „dečje pozorište“ bilo u Uremovačkom potoku, dakle u onom istom potoku, sada ulica Mage Magazinović, gde se nalazi službeni ulaz u Narodno pozorište. Druga stvar koju ovde treba istaći je, da je ovo „dečje pozorište“, između ostalog dalo i predstavu „Šmrkonja, Vidonja i Dugonja“.

Jedna dečja predstava sličnog naslova igra se danas na Maloj sceni. Znači, dve (slučajne) podudarnosti. Evo kako glasi ceo tekst:

Ne verujete? Dođite, pa ćete se uveriti. Ono postoji već dve-tri nedelje, jer se rodilo sredinom prošloga meseca. Niklo je najpre u glavi Slobodana Topalovića, učenika I razreda ovdašnje Gimnazije, i Mirka Popovića, učenika III razreda iste škole. Pri stvaranju pozorišne družine odmah su prišli Dragoljub Jelić, svršeni đak ovdašnje Osnovne škole, Boško Matić i Miodrag Popović, učenici III razreda iste škole, Cigančica Ajka Karadarević, učenica II razreda i još nekoliko njih.

Iznenadio sam se kad sam Prvog dana Duhova, na svome pisačem stolu, našao komadić hartije ove sadržine:

Program:

1. „Muški hor“
2. „Rob jednog čoveka“
3. „Život porodice u ratu“
4. Peva Sloba: „Kad se setim mila moja“
5. „Hajdučki život“
6. „Mešanje jednog čoveka u društvo“
7. „Ludenje jednog čoveka“

Cene pet šećera u kocki, ili sto para.

31. maja

Početak u 5 čas. posle podne

Svako slovo ovog programa nacrtano je rukom.

Osetio sam da treba razgovarati sa malim Slobodanom. Jedna starija učenica, Slobodanka, pozvala ga je da dođe k meni. On se najpre ustezao, pribojavao, nećkao, pa ipak – došao je. Povelj smo razgovor. Ja sam ga pitao i hrabrio, a on je odgovarao slobodno. Uverio sam se da ipak zaslužuje svoje kršteno ime.

- Kakva vam je pozornica?
- To je naša šupa.
- A gde se nalaze gledaoci?
- U našem dvorištu.
- Na zemlji?
- Ne! Naša publika sedi na nekoliko stolica i klupa što nam je dala moja majka.
- Imate li zavesu?
- To su vrata naše šupe. Kada treba da dignemo zavesu, mi otvorimo vrata, a kada treba da je spustimo, tada zatvorimo vrata.
- Imate li šaptača?
- Ne treba nam! Mi to sve napamet. Velikim glumcima je potreban šaptač.

IZ PROŠLOSTI GRADA

Užičko dečje pozorište kraj Uremovačkog potoka

- Koliko se plaća ulaznica?
- Pet parčadi šećera ili sto para. Za malu decu popust: oni plaćaju tri komada šećera. Ranije smo uzimali i dugmiće, ali dugmići se ne jedu.
- Koliko se zaradili prošlog puta?
- U novcu je bilo četiri dinara.
- A šta radite sa šećerom?
- Malo pojedemo. Inače, dajemo ga mami za kiriju.
- A kako se spremate za igranje?
- Pa izmislimo, a nešto izučimo iz čitanke.

- Ja ću vam otsada davati dečju staru „Politike“, a ako nađem neku zgodnu pozorišnu knjižicu, daću vam i nju.

- Hvala vam.
- Iduće nedelje doći ću sa svojom ženom i nekim susedima da vas vidimo i čujemo.
- Izvol' te! Biće nam vrlo milo. Zbogom!

Posle nekoliko trenutaka video sam Slobodanovu družinu kraj potoka. Ona je objavljivala svoju pretstavu za juli. Tu je bilo i muzike mesto zinke ili tasova služe dve okrugle tenečke (kante od lima), jedan mališan udara u dobošćić, drugi upotrebljava drvenu sviralicu mesto flaute, a treći zviždi neku ariju sam ili u pratnji drugih.

„Glumci dođoše i u naše dvorište, Slobodan objavi: „Danas u 10 časova biće naši komadi. Molimo da nas posetite. Ulazna cena: sto para ili pet parčadi šećera.“

Dobio sam program. Tu je bilo ovo:

1. Muški hor

2. Peva Mirko i Sloba
 3. Pojava buba
 4. Napad na jednu kuću
 5. Laž na jednog čoveka
 6. Gazda i njegove sluge: Šmrkonja, Vidonja i Dugonja.
 7. Opijanje jednog čoveka
- Ulazne cene: pola dinara ili pet parčadi šećera.
Pozorišni drugovi

Iduće nedelje, 7 ovog meseca, pretstava će biti u 4 časa po podne. Ja sam dobio program još u utorak uveče. U njemu su ove tačke:

1. Muški hor
 2. Suđenje jednog čoveka
 3. Napad na jednu kuću
 4. Dva najveća lopova
 5. Crnčeva osveta
 6. Majka žrtvuje svoje dete
 7. Svetski rat
 8. Ludi čovek u društvu
 9. Polaganje ispita
 10. Čuvanje glava kratkovidih ljudi
- Iz dosad pomenutih tačaka vidi se kakve misli i kakva osećanja obuzimaju našu decu. I ovde, dakle, duševno stanje dece jeste verno ogledalo duševnog stanja odraslih ljudi. Najzađ, recimo još nešto. Nemojmo se iznenaditi, ako se jednoga dana ovo nezvanično Užičko dečje pozorište kraj Uremovačkog potoka u dvorištu Kosovske ulice br. 9 – preseli u danas praznu pozoprišnu zgradu „Kolosium“.
- S.S.P.

Pretno iz „Vesti“

Jedinstvo

MONTAŽNO PROIZVODNO
PREDUZEĆE A.D.
za projektovanje i izvođenje
termo i hidro instalacija i
postrojenja

impol
Aluminium Industry

Impol · Seval

Izdaje Savet XVII Jugoslovenskog pozorišnog festivala Užice 2012.

Uređuje redakcijski odbor: Radojka Popović - urednik, Nenad Kovačević, Verica Tucović, Mirjana Petrović, Ana Milošević, Bogdan Damjanović, Zoran Jeremić, Matko Botić.

Tiraž: 500 primeraka • štampa Grafoprint Užice - grafoprint@open.telekom.rs